

Wijkuitvoeringsplan 2011 Westerkoog

Grootste ergernis: sluijverkeer door de wijk

De gemeente heeft de bewoners van Westerkoog opgeroepen mee te praten over het Wijkuitvoeringsplan 2011. Voorzitter is de nieuwe wijkmanager Judith Hin. De opkomst is laag, maar de ontevredenheid is groot. Veel bewoners zijn verbaasd over het rondschrjven van de gemeente waarin als thema's worden genoemd: de leefbaarheid van het binnengebied rondom De Vuister, de voorzieningen voor ouderen en jongeren, en de verkeerssituatie bij de scholen. Maar niets over de enorme verkeersoverlast en de daarmee gepaard gaande onveiligheid op de rondweg.

katten verloren. De familie is niet tegen de openstelling van de busbrug, maar reageert wel met: "Ze rijden te hard, er moet gehandhaafd worden. We hebben onze kinderen geleerd heel voorzichtig over te steken, door niet het initiatief te nemen. Van ons mogen ze op de stoep fietsen." Fietsen op de rondweg is geen pretje. "De weg is te gevaarlijk met al zijn versmallingen en vlucht- heuvels erin, waar auto's je op het laatste moment passeren. Wijkwethouder Olthof zwijgt Wim Goedhart woont samen met zijn vrouw drie hoog aan de Wildemanakker met een prachtig uitzicht over het groen van de wijk en het uitgestrekte

hard gereden." Ook Goedhart wordt in het blanco groepje geplaatst. Wijkwethouder Olthof komt erbij staan, maar zegt verder niets. Goedhart verzucht: "Het is een mooie wijk, maar de grootste ergernis is het toenemende verkeer. Gisteravond stond ik na zessen bij de kruising van de busbrug en zag hoe bijna een paar fietsers omver werden gereden". Hoe lang woont u hier? Olthof sluit de avond merkwaardig af met de vraag: "Hoelang woont u hier?" Verschillende mensen antwoorden meer dan 30 jaar. "Zo gek is het dus niet in de wijk", reageert Olthof. De mensen zijn verbolgen. Fienieg geïrriteerd: "Tot nu toe zijn we erin geslaagd, om wat de gemeente over ons uitgiet, tegen te houden. Eerst moest de door- gaande weg langs de scholen komen, toen dat niet lukte, moest de weg door het West- zijdeveld en nu dwars door de wijk." Hij roept: "Niet dankzij, maar ondanks de gemeente is deze wijk zo leefbaar, schoon en veilig gebleven".

Belofte maakt schuld

Olthof geeft later de volgende schriftelijke toelichting: 'De rondweg is niet opgenomen in het Wijkuitvoeringsplan omdat het al in het reguliere beleid zit. Het is de vorige wijkvergadering besproken en komt de volgende vergadering terug. De veiligheid rond de rondweg blijven we uiteraard in de gaten houden.' De veiligheid op de rondweg speelt al sinds 2001 met de nieuwe verkeersregel alle verkeer van rechts heeft voorrang inclusief fietsers. De gemeente heeft van de vele toegangswegen op de rondweg uitritconstructies

Goedhart op zijn balkon hoog boven Groen Westerkoog

foto S: Roelof Foppen

Blanco werkgroep

Een aantal bewoners gebruikt de bijeenkomst om de pijnpunten onder de aandacht van wijkwethouder Jeroen Olthof te brengen. De heer Fienieg heeft een brief opgesteld en door verschillende bewoners laten ondertekenen. Enkele passages uit de brief die hij voorleest: "Het verbaast mij dat de toegenomen verkeersoverlast als gevolg van de openstelling van de busbrug niet wordt genoemd. Ik stoer mij aan het verkeer, omdat te vaak te hard wordt gereden. Zo hard dat de meetborden de snelheid niet eens meer kunnen registreren... ik ben ook niet blij met de toegenomen geluidsoverlast... en de gevaarlijke situaties op de rondweg". Hij sluit zijn betoog af met de vraag aan wethouder Olthof: "Wilt u aangeven of u het hiermee eens bent en eventueel suggesties kunt geven welke maatregelen nodig zijn?" Het wijkmanagement plaatst Fienieg in de blanco werkgroep, waaraan geen deskundigen, zoals politie of ambtenaren deelnemen. Zaken waaraan het wijkmanagement niet heeft gedacht, worden in de blanco werkgroep besproken. Fienieg is verbolgen: "Beschemend wat deze wethouder doet, hij zit op een heel andere golfte".

Twee dode katten

De familie Kors woont dichtbij de rondweg en heeft al twee

Westzijdeveld. Onder het balkon loopt de rondweg. "Ik heb de microfoon gevraagd en gezegd, dat er veel te hard wordt gereden op de rondweg. En natuurlijk meer verkeer door de open busbrug. Het werd aangehoord maar er kwam geen reactie," zegt Goedhart nog enigszins verbouwereerd. Goedhart herinnert de vorige wijkmanager Simon Broersma. "We hebben veel narijheid en herrie gehad door

Fienieg zonder smile voor de Smiley

de losliggende stenen in de mollandang. Simon Broersma heeft het echt voor ons geregeld, dat dit probleem werd opgelost." Mevrouw Goedhart schenkt de koffie in, terwijl de heer Goedhart op het balkon naar de weg beneden wijst: "De bocht hier is veel te smal. De bussen scheuren er doorheen. Vooral 's morgens vroeg en 's avonds wordt er veel te

gemaakt. Het gevolg is dat de weg een voorrangsweg is geworden, waardoor de snelheid van het autoverkeer flink is toegenomen. Van alle toegezegde maatregelen, zoals de 30km zone, is de laatste 10 jaar niets terecht gekomen. Gezien de huidige situatie met een open busbrug en veel doorgaand verkeer lijkt een oplossing op de korte termijn niet reëel.

2011 van 15.00 tot 18.00 uur in het Atrium van het Saenredam College, Elvis Presleystraat 1, 1544 LM Zandijk. Opgeven kan via rooswijk@gmail.com onder vermelding van het adres waar u woont en waar u nu woont. Kijk ook op www.kijkopzandijk.nl

De Ooievaar en het Molenmuseum, inspraak grootspraak?

Meer dan vol was de zaal maandagavond 23 mei jongstleden tijdens Algemene Ledenvergadering van de Vereniging De Zaanse Molen. Veel leden waren gekomen om te discussiëren over de voorgenomen verplaatsing van het Molenmuseum en molen De Ooievaar naar de Zaanse Schans.

Discussie

In tegenstelling tot hetgeen voorzitter André Drost twee dagen eerder beweerde in Dagblad Zaanstreek, gaf het be-

stuur die avond echter absoluut geen ruimte voor discussie. "Ze recent heeft de gemeente aan de heer Meurs (bureau Urban Fabric) opdracht gegeven onderzoek in te stellen naar de diverse aspecten van verplaatsing. Het bestuur wacht op dit rapport alvorens enig standpunt in te nemen en met u in discussie te gaan," aldus Drost. Een uitzondering wordt nog gemaakt voor de oud-voorzitter Kees Knijnenberg. Namens vier ereleden geeft hij in een emotioneel betoog aan het volstrekt oneens te zijn met

Voorlichting babbeltrucs Bewoners alerter

Is het veiligheidsgevoel in Westerkoog na de voorlichtingsbijeenkomst van 14 april jl. toegenomen? Zaanse Wijken sprak eerst met wijkagent Mark Krom en daarna met een delegatie van de bewonerscommissie, Joke de Lange, Jetty Jans en Louis Spackler.

De bijeenkomst was een groot succes, daar zijn beide partijen het over eens. Mede door de goede voorbereiding en de voorbeeldige samenwerking van de betrokken instanties. Maar nog veel belangrijker was het goede gevoel waarmee de aanwezige bewoners naar huis gingen. Joke de Lange: "Ze zijn veel rustiger geworden, het heeft wel geholpen, ze willen over een half jaar weer zo'n bijeenkomst." Volgens Louis Spackler zijn de mensen na de bijeenkomst alerter geworden: "Die middag heeft er wel toe bijgedragen, dat merk je bij mij in de flat, dat de mensen die aanvankelijk sceptisch meegingen, toen ze terugkwamen en de films hadden gezien die vertoond werden, zeiden dat zou mij ook kunnen overkomen. Maar door het zien en de uitleg erbij waren er een heleboel die zeiden oh nee, dat doe ik niet meer."

Vooruitgang

De video- of hallofoon is een enorme verbetering. De mensen doen de deur niet meer klakkeloos open. Joke de Lange: "Toevallig heb ik ook iemand aan de deur gehad met een babbeltruc. Hij belde aan en had een of andere reclamefolder, hij had een Duits accent. Ik ben heel blij dat ik die videofoon heb, dan kan ik zien wie er staat en ik zei nee meteen dank u wel, ik heb geen

interesse." Achteraf bleek dat het iemand van het Leger des Heils was, maar ze is blij dat ze wist hoe ze moest handelen. Dankzij de voorlichting. Tevreden is de bewonerscommissie ook over het aangekondigde en inmiddels van start gegaan onderzoek van de Stichting Maatschappelijke Dienstverlening (SMD) naar wensen en behoeften van oudere bewoners en mensen met een beperking in de wijk. Het geeft aan dat de mensen serieus worden genomen.

En verder

Na de voorlichtingsbijeenkomst hebben Mark Krom geen berichten over nieuwe babbeltrucs bereikt. Hij roemt het werk van de bewonerscommissie die de 290 bewoners van de flats persoonlijk benaderd hebben. Persoonlijk contact, bekende gezichten scheppen vertrouwen. Immers, het veiligheidsgevoel wordt bepaald door wat je hoort, ziet, leest, wat er gebeurt etc. Een dergelijke bijeenkomst zou ook gehouden kunnen worden over andere onderwerpen. En in dit verband vermeldt hij dat er gedacht wordt een bijeenkomst met de hangjeugd, hun ouders en de senioren in de wijk. De bewonerscommissie ziet dat wel zitten. Nu is het rustig, maar als het straks mooi weer is, zal er weer sprake van overlast zijn. Louis Spackler: "De hangjongeren en alles wat daar aan vast zit, roepen bij oudere mensen gevoelens van angst op als er zo'n groep bij je voordeur staat." Hij pleit voor meer doorpakken van de kant van de gemeente en niet alleen maar signaleren en dan is de bewonerscommissie bereid er verder alles aan te doen en erin mee te gaan.

het verplaatsingsplan. Luid applaus van de aanwezigen na afloop van zijn pleidooi toont maar eens te meer dat velen deze mening delen.

Openheid

Het bestuur zegt expliciet toe om de onderzoeksvraag zoals deze is neergelegd bij de heer Meurs zo spoedig mogelijk te publiceren op de website van de vereniging. De vraagstelling bepaalt immers in hoge mate de toonzetting en uitkomst van een onderzoek.

Vertrouwen

Alles draait om de vraag of en hoe breed het vertrouwen van de leden behouden kan worden. Geloven ze nog wel in inspraak? Op welke wijze denkt het bestuur deelname aan het discussieproces vorm te gaan geven? Je kunt je afvragen of de houding van het bestuur, het wachten op het rapport Meurs en het voorlopig uit de weg gaan van discussie, in deze wel de juiste is. Zullen velen het niet ervaren alsof de uitkomst, op het moment dat het rapport naar buiten komt, al vaststaat? Wordt discussie dan nog wel als zinvol gezien? Er kan in zo'n stadium immers alleen nog maar "ja" of "nee" tegen worden gezegd. Hopelijk staat het bestuur van de Vereniging Zaanse Molen tijdig stil bij de inbreng van deze partijen!

Straatspeeldag Rooswijk 2011 groot succes

Ook dit zevende jaar was de Straatspeeldag in Rooswijk op 1 juni een geweldig succes. Van 13.30 uur tot 16.00 uur konden de 300 kinderen naar hartelust spelen. Dit is mede mogelijk gemaakt door Mirjam van Sportservice Zaanstad en haar stagiaire, voetbalvereniging VV Zandijk, Joan's knutselwereld, Jolanda van Welsaen, het verpleeghuis Guisveld met een stagiaire en een medewerker via Odion, sponsoring van de winkeliers van Rooswijk, en de vele vrijwilligers. De organisatie van de Straatspeeldag Rooswijk bedankt de volwassenen Nurhan, Wendy, Döne, Margriet, Corina, en oud leerling van de Zoeker Denise. De Zoeker kinderen van groep 8 hebben ook een enorm aandeel gehad in het succes van de Straatspeeldag. Dank je wel Esmay, Amber, Stella, Daan, Timo, Seyma, Chantal, Josje, Esmee, Renske, Esmée, Fatima en Ilham, Anouk en Mandi. Klasse!

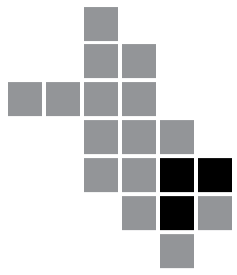
De organisatie van de Straatspeeldag Rooswijk
Annemieke van Gessel
Roy Slikker
Joke Koenders

Reünie bewoners Oud Rooswijk

Vijf jaar geleden werd voor het eerst een reünie georganiseerd voor bewoners van Oud Rooswijk. De reünie was een groot succes ondanks het feit dat wegens de beperkte ruimte niet

de hele buurt kon worden uitgenodigd. Dat kan nu wel. Alle bewoners van Rooswijk die in de jaren 1930 t/m 1970 in de wijk woonden zijn van harte welkom op zaterdag 10 september

Dreigende sloop Zuiderkerkstraat Staat het historisch besef aan de Zaan op de tocht?

foto's: Ad vd Berg

De toekomst van de dertig woningen Zuiderkerkstraat 6 t/m 51 is onzeker. Woningbouwvereniging Parteon overweegt sloop. Bewoonster Lene Leck Jensen voert actie vóór behoud van de woningen. Zaanse wijken zocht haar op.

Sinds 2009 woont Leck Jensen met veel plezier in de Zuiderkerkstraat. Daarvoor heeft ze vijftig jaar aan de Jacob van Lennepkade in Amsterdam Oud West gewoond. Bij de aanvaarding van de woning kreeg ze te horen dat de toekomst van de woningen aan de Zuiderkerkstraat 'in heroverweging' was, m.a.w. op den duur gesloopt of gerenoveerd zouden worden. De vraag was alleen op welke termijn, maar volgens een medewerker van Parteon zou het zeker vijf tot tien jaar duren voordat hierover een besluit genomen zou worden. Tot acht weken geleden de alarmbel ging rinkelen. Leck Jensen: "Er kwam hier iemand wat werkzaamheden uitvoeren en toen kregen we te horen dat we verder niet veel moesten verwachten omdat dit toch waarschijnlijk gesloopt zal worden." Navraag bij Parteon leverde in zoverre duidelijkheid op dat in juni of juli een besluit genomen zou worden.

Historie

De woningen zijn gebouwd in 1913 voor arbeiders in opdracht van de woningbouwvereniging De Woning naar een ontwerp van de architecten Gerrit van der Koogh en P.N. Leguit. De woonomstandigheden voor arbeiders waren in die tijd erbarmelijk. De Woningwet van 1901 wilde hieraan een einde maken. Overal in ons land gingen sociale woningbouwprojecten van start. Nieuw was dat aan de Zaan werd afgeweken van de traditionele houtbouw en het bouwen langs de paden. De woningen waren van steen en verzezen in rechte straten, dwarsstraten en tuinen. Zo ontstonden er wijken. De Zuiderkerkstraat was de eerste arbeidersbuurt en de enige overgebleven in zijn soort in Oud Koog. Andere voorbeelden zijn het Vissershop in Zaandam (tussen 2003 en 2005 gesloopt) en de Rode Buurt in Zaandijk.

Vóór behoud

Volgens Leck Jensen wordt veel te snel naar het financiële plaatje gekeken en niet naar wat een buurt sfeer geeft en wat de moeite waard is om te behouden. Helaas is de oostkant van de Zuiderkerkstraat, het gedeelte tussen de Breestraat, de Raadhuisstraat en de westkant tot aan de Kruisstraat in 1980 gesloopt en vervangen door nieuwbouw. "Parteon verdient hoogst waarschijnlijk meer aan de sloop van de woningen met lage huren die dan vervangen worden door koop- en huurwoningen in de vrije sector." Herhaaldelijk contact met Parteon leverde alleen op dat ze maar moest afwachten, ze zou schriftelijk bericht krijgen zodra een besluit over eventuele sloopplannen genomen was. Maar Leck Jensen liet het er niet bij zitten. Ze wendde zich tot de Historische Vereniging Koog-Zaandijk, de Vereniging Zaanse Erfgoed, Meldpunt Bedreigde Panden en de Monumentencommissie van gemeente Zaanstad met het verzoek tot een positief advies vóór behoud.

Bewonerscommissie

Ook de werkgroep Sloop en Nieuwbouw van de Bewonersraad van Parteon werd ingeschakeld, die tot haar verbazing niet op de hoogte was van de sloopplannen. Hier krijgt ze het advies een bewonerscommissie van huurders op te richten die als volwaardige

zich als lid van de bewonerscommissie aangemeld, zodat er sprake is van een praktisch unaniem verzet tegen de sloop van de 30 woningen. Een signaal hoe de bewoners, van wie een aantal er al 40 tot 60 jaar wonen, aan hun buurtje hangen. Het bestuur voor de bewonerscommissie in oprichting is gevormd. De doelstelling is duidelijk: behoud van het hofje aan de Zuiderkerkstraat. Leck Jensen: "Wij hopen dat Parteon bereid is verder te kijken dan het puur financiële plaatje. Immers, op de site staat: 'Bij Parteon is de financiële positie geen doelstelling, maar een randvoorwaarde. Anders gezegd, geld is een middel, geen doel'. Met een eigen vermogen van ruim 249 miljoen euro (jaarverslag 2009) zouden er wel voldoende middelen zijn om ons doel, behoud van het hofje, te bereiken. Bovendien profileert zich Parteon als een woningbouwvereniging die zich inzet voor Zaanse Erfgoed, o.a. door een samenwerkingsverband met Stadsherstel Zaanstreek. Het bestuur van de Bewonerscommissie Zuiderkerkstraat 6 t/m 51 zal met Parteon over de toekomstplannen voor de 30 woningen overleggen en heeft goede hoop dat het Parteon kan overtuigen dat renovatie beter is dan de sloopplannen. Er zal een oplossing gevonden moeten worden, waarmee beide partijen tevreden en trots op kunnen zijn."

gesprekspartner met 'adviesrecht' met Parteon in overleg treedt.

Leck Jensen: "Parteon moet ons advies als bewoners inwinnen en serieus nemen, voordat ze een besluit nemen." Inmiddels hebben 45 bewoners

Steun betuigen aan de bewoners van de Zuiderkerkstraat? En/of hebt u oude (familie)foto's van de Zuiderkerkstraat in Oud Koog die gescand/gekopieerd mogen worden? Neem contact op met Lene Leck Jensen: leleje@hotmail.com

Buurtfeest Rooswijk

Programma zaterdag 2 juli 2011

09.00 uur - 17.00 uur	Braderie
10.00 uur - 12.00 uur	Rommelmart
12.00 uur - 16.00 uur	jeugd en kindercircus instuif door Circus Samballa
12.00 uur - 14.00 uur	Kinderspelletjes voor de kleintjes
12.00 uur - 14.00 uur	Schminken
12.00 uur	Staatsbosbeheer
13.30 uur - 14.00 uur	Poppenkast
Vanaf 15.30 uur	Voice of Rooswijk
18.00 uur - 20.00 uur	Bij komen
20.00 uur - 24.00 uur	Wasted Generation met in de pauze de band Rene Rosas

Stichting buurt evenementen Rooswijk:

Robbert, Theo, Piet, Carolyn, Gonnie, Jans, Jan, Rene en Jill

Gerda kapt ermee

"Het is een kind van me, dat gun ik niet iedereen"

Gerda Goudriaan-Hoff, kapper en mensenmens in hart en nieren kapt ermee op 1 juli 2011. Na 50 jaar het kappersvak beoefend te hebben en 20 jaar ondernemer geweest te zijn binnen de Zaanse verpleeghuizen, vindt ze het welletjes.

Na twee jaar huishoudschool gaat ze, als ze veertien jaar is, overdag in de leer bij kapper Groenestein op de Zuiddijk in Zaandam. 's Avonds gaat ze naar de kappersvakschool. Eenmaal getrouwd en zwanger stopt ze met werken, om in 1978 als freelance kapper te starten in verpleeghuis de Noordse Balk (de Balk). Daar werkt ze dertien jaar, wekelijks een dag van twaalf uur. Gerda: "In die tijd was het allemaal basic. Er was nog een streng regime. Maar wel heel veel aandacht voor de mensen, hoor." De faciliteiten bestaan uit een grote kast met het meest noodzakelijke: "Mensen konden soms nauwelijks bij een spiegel, je had geen pompstoel." Vanaf 1988 werkt ze ook als herenkapper in verpleeghuis Oostergouw

Eigenwaarde

Het besef dat bewoners meer geboden kan én moet worden groeit. Ze vraagt bij de directie om verbetering van de faciliteiten, maar krijgt ze niet. Als de

Balk in 1989 renovatieplannen heeft, gloort er hoop. De kern van het plan dat ze schrijft, is dat de doelgroep veranderd is: een ander type bewoner die bewuster is, niet meer zo meegaand, die meer eisen stelt aan de verzorging. Gerda: "Er was maar een enkeling die regelmatig naar de kapper ging. Ik wilde graag dat het ook voor de gezelligheid was, een uitje waar ze naar uit konden kijken. Een beetje eigenwaarde." Familieleden willen vaker dat hun moeder of vader er altijd goed verzorgd uitziet. Bovendien blijken ze regelmatig bereid mee te gaan naar de kapper. Dit geeft vertrouwen en rust.

Uitbreiding

In juli 1991 is de onderneming 't Hofje, bestaande uit de drie kapperszaken in de verpleeghuizen Zaanstreek, een feit. Gerda is eigenaar en tevens baas van verscheidene medewerkers. Vanaf 1992 moet er huur betaald worden voor alle kapsalons. Dit gegeven brengt, naast een grotere kostenpost, ook de vrijheid met zich mee dat ze klanten van buiten de verpleeghuizen mag behandelen. De vrees van de directie van de verpleeghuizen, dat dit ten koste gaat van de bewoners, blijkt ongegrond. Integendeel, de mensen van 'buiten' komen juist op de tijden

waarop er geen of weinig bewoners zijn. Bovendien worden Gerda en haar medewerkers zo meer gedwongen zich andere technieken van de kapkunst eigen te maken en op de hoogte blijven van alle trends. In 1998 komt de laatste kapsalon in verpleeghuis Guisveld erbij.

Verrijking

Ze heeft haar werk in de verpleeghuizen altijd heel leuk gevonden: "Je beseft niet dat je gezond bent en alles kan, die vrijheid en zo. Je beseft dat als je het niet meer hebt, dan weet je het pas. Dat heb ik van de mensen geleerd. Dat noem ik de verrijking." Het leren omgaan met de bewoners heeft ze met vallen en opstaan geleerd: "Ik moest bijvoorbeeld leren dat bewoners vervelend deden uit onmacht. Ik verwonderde me over de gelatenheid en ook wel het schrijnende in veel dingen. Dat je ook een troost kon zijn voor heel veel mensen door gewoon er te zijn. Het is niet bijzonder. Ik probeer dat door te geven en dat zie ik ook vaak terug in de meiden. De meiden zijn haar huidige werknemers: Saskia, Samantha en Jamie die er respectievelijk dertien, tien en vijf jaar werken.

Leergierig

Over de jaren in de Balk zegt ze: "Als ik iets niet wist ging ik gewoon even bij de artsen naar binnen. Die hebben mij wegwijs gemaakt. Ik was heel nieuwsgierig. Je wist toch niet van een afasiepatiënt dat die of half verlamd of niet spreken kon? Ik weet er nu niet heel veel van, maar zoveel dat ik situaties in kan schatten en ermee om kan gaan." Ze is haar hele leven blijven leren. Toen haar kinderen naar de basisschool gingen, ging Gerda naar de moedermavo. Later haalde ze haar middenstanddiploma en applicaties voor het kappersvak. Gerda: "Ik was net een spons. Dat studeren is een tweede huidje geworden." Tegenwoordig houdt ze zich meer bezig met spirituele zaken.

Opvolger

In januari van dit jaar heeft ze haar man Ad beloofd 1 juli te stoppen. Gelukkig heeft ze een waardige opvolger gevonden in oud werknemer Karin den Broeder. Dit betekent dat ze de kapsalons niet hoeft te ontrenten en dat het niet te commercieel wordt. Gerda: "Ik heb het met mijn hart gedaan. Het is een kind van me, dat gun ik niet iedereen."